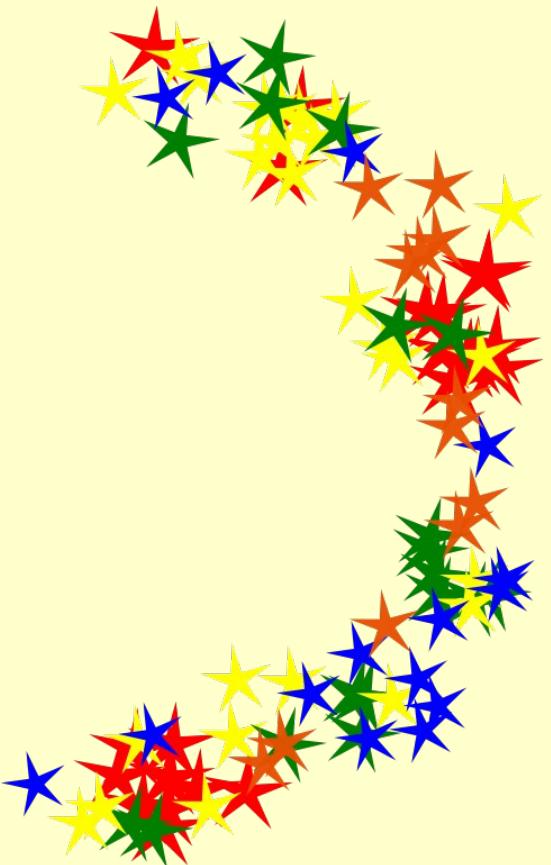

കെട്ടിപ്പട്ടങ്ങൾ

യിങ്ങിറ്റൽ മാസിക

പി.എം.എസ്.എ.
ഹയർ സൈക്കണ്ടറി സ്കൂൾ
എളക്കൂർ

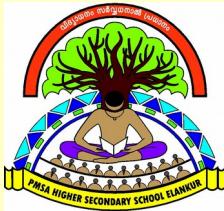
வி.என்.என்.வி.
ஹயல் ஸைக்ளைரி ஸ்கூல்
ஏஜ்கூல்

லிட்டில் கெட்டுஸ்
கடிபூட்டுப்பள்ளி
யிஜிட்டு மாஸிக்

Published by- Little Kitres , PMSA HSS ELANKUR UNIT

Published on- January 2019

എഡിറോറിയൽ...

സർഗാത്മകതയുടെ പുതിയ അവതരണ രംഗങ്ങളാണ് ഡിജിറ്റൽ മാസികകൾ. കൈയെഴുത്ത് മാസികയുടെയും അച്ചടി മാസികയുടെയും രിതിയിൽ നിന്ന് മാറി പുതിയൊരു മേഖലയായി ഇത് മാറിയിരിക്കുന്നു. പുതു തലമുറ ഡിജിറ്റൽ ആകാശം സ്വാഭാവികാണുന്നു. സർഗ വൈഡോവർത്തിൻ അവ ഡിജിറ്റൽ രൂപം നൽകുന്നു. നവം നവങ്ങളായ ചെനകളിലുടെ അവർ ഡിജിറ്റൽ ആകാശത്തിലെ പറവകളായി മാറുന്നു. നമ്മുടെ സ്കൂളിലീല ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്‌സ് അംഗങ്ങളും മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളും ഒത്തു ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയ പുതുമയും വൈവിധ്യവുമുള്ള ഒരു ഡിജിറ്റൽ മാസികയാണ് 'കട്ടിപ്പടങ്ങൾ' ഈ സർപ്പ പരിശോമത്തിന് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു

ഉള്ളടക്കം

അമ്മയണ്ടായിതന്നെങ്കിൽ.....	5
കണ്ണിരാത്രു.....	6
കൊഴിഞ്ഞു വിണ ഇല.....	7
ജലം ശാപമായ് മാറിയപ്പാൾ.....	8
അച്ചവിന്റെ പിറന്നാൾ സമ്മാനം.....	9
പിടയും മനസിന്നമയ്ക്കെട അവസ്ഥ.....	10
മീനവിന്റെ പ്രതികാരം..... ..	11
ഞാനിവിടയെങ്ക്.....	12
പ്രതികാരം.....	13
ജീവിതം.....	14
മുറിവുകൾ.....	15
കരണ്ണു കലഞ്ഞിയ കണ്ണകളുടെ സംപ്ലം.....	16

അമ്മയുണ്ടായിരുന്നുകീൽ....

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു കാനിൻ ചെറിവിൽ ഒരു കാനിൻ ചെറിവിൽ ഒരു അച്ചുനം അമ്മയും ജീവിച്ചുവന്നാ.കരേകാലമായിട്ടും അവർക്ക് ഒരു കണ്ണുണ്ടായില്ല.അവർ അങ്ങനെ നിരക്ഷരായി നടന്നു.കരേകാലം കഴിഞ്ഞപ്രശ്നാൾ അവർക്ക് കണ്ണുണ്ടായി.അതി സുന്ദരിയായ ആ പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടാൽ ആത്തും അതിശയപ്പെട്ട പോകം.കുട്ടിവിൽ ആ കണ്ണിന് അവർ ഹീറ എന്ന് പേരിട്ടു.അങ്ങനെ അച്ചുനം അമ്മയും ഹീറയും നല്ല സന്തോഷത്തോടെയും സുവകരമായും ജീവിച്ചു.ഒരു കണ്ണ് ഉണ്ടായതിൽ അവർ നല്ലവന്നും സന്തോഷിച്ചു.അങ്ങനെ ഹീറക്ക് നാലര വയസ്സായി.അവളുടെ രക്ഷിതാക്കൾ അവളെ നർസറിയിൽ ചേർത്തു.പ്രവേശന ഉദ്യവം വന്നപ്രശ്നാൾ ഹീറ വളരെ അധികം സന്തോഷിച്ചു.രണ്ട് മുന്ന് ഭിവസങ്ങളായപ്രശ്നാൾ അവളുടെ രക്ഷിതാക്കൾ അവളോട് നി നല്ലവന്നും പരിച്ച് മിട്ടക്കിയാവനും.ഹീറ പറഞ്ഞു:അച്ചു അമേ ഞാൻ പഠിച്ചൊള്ളാം,ഞാൻ പോവാണ്.അങ്ങനെ അവർ സൗഖ്യിൽ പോയി.അവളെ പരിപ്രീകരണ എല്ലാ കീച്ചർമാർക്കും അവളെ അതൃധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.അവർ എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു.അവർ അങ്ങനെ പരിച്ച് വലതായി വന്നു. ഒട്ടവിൽ അവളുടെ കീച്ചർ ചോദിച്ചു."നിന്നക്ക് ആരാണ് ആദരിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും പരിപ്രീച്ച തന്ത്രം.അവർ പറഞ്ഞു ആത്തും പരിപ്രീച്ചതല്ല ഞാൻ പ്രതിജ്ഞയിലൂടെ പരിച്ചതാണ്.കീച്ചർ പറഞ്ഞു:നി ഒരു മിട്ടക്കി തന്നെയാണ്.അങ്ങനെ അവർക്ക് പരിക്ഷ ഭിവസം വന്നു. അവർ എല്ലാ പരിക്ഷകളും നല്ലവന്നും എഴുതി.നല്ല മാർക്കും മേടിച്ചു. അങ്ങനെ അവളുടെ അച്ചുനം അമ്മയും അവർക്ക് വേണ്ടതല്ലാം മേടിച്ചു കോടുത്തു.അങ്ങനെ അവളുടെ അമ്മക്ക് കാസ്റ്റസർ ബാധിച്ച് മരിച്ചു.അങ്ങനെ അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണിൽ ആദ്യമായി ഒഴുകി.അമ്മയുടെ മരണം അവളെ ഏകയാക്കി.കുറ കാലം കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ അച്ചുനി വേറോ കല്യാണം കഴിച്ചു. അവളെ ആ രണ്ടാനമ്മക്ക് തീരെ ഇഷ്ടപെട്ടില്ല.ഹീറയെ വഴക്ക് പറയുകയും ആടിച്ച് മരിവേൻപ്രിക്കുകയും ചെയ്തു.അങ്ങനെ ഹീറ ഒരപാട് പീംനങ്ങൾ സഹിച്ചു.ആ രണ്ടാനമ്മയ്യു് രണ്ട് ഇരട്ട് കണ്ണുങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആതും അവളുടെ അച്ചുനം രണ്ടാനമ്മയ്യും കൂടുതൽ സ്നേഹം. അങ്ങനെ അവർക്ക് പതിനാലു വയസ്സായി.ആ കുട്ടികൾക്ക് പതിനൊന്നും . ആ കുട്ടികൾ ഹീറ കളിയാക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തു.എന്ത് ചെയ്താലും അവർ ഒന്നും പറയില്ല.അങ്ങനെന്നെയിരിക്കു അവർ ആലോച്ചിച്ചു;"എൻ്റെ അമ്മയുണ്ടായിരുന്നുകീൽ എത്ര നല്ലതായിരുന്നു"....

കണ്ണിരാശു

പുതു മഴ തേടും വേഴാവൽ പോൻ
അലഞ്ഞു വലഞ്ഞു കരഞ്ഞെന്നായ ജന്മം
ങരേ ഒരിട്ട് മേലാഞ്ഞുവിനായ്
കേണകരന്ത വലഞ്ഞെന്നവർ വിണ്ണും
മുത്തിൽ അഞ്ഞുവിനായെന്നിൽ നാശി
വിണ്ണീവിഴി പുണ്ട് ഒന്തിൽ ജന്മത
നിരത്തിയ കഷികൾ ഒഴിഞ്ഞെന്നായ കഷികൾ
വർദ്ദി വരണ്ട നിരന്നൊയെ പാത്രം
പ്രാർത്ഥയോടൊയെ അന്തിയോഴിക്കും—
നാളുതു പെയ്യു അള്ളതാമഴു
കണ്ണിൽ മിച്ചികൾ മാറിമറിഞ്ഞെന്നായ—
ആനന്ദ കടൽ പൊട്ടിവിടരിനാ
ആ കടൻ മാറിമറയ്ക്കു മുഖ്യേ...
പൊട്ടിവിടരെന്നൊയെ പ്രളക്കുത്തി.
പാനം ചെയ്യുവ ശേഷികരഞ്ഞു
ഒഴുകി പലവഴി മേഞ്ഞുവത്
അവളുടെ കണ്ണിരാഡകി പലവഴി
ക്രോധം ഗൃഢവർ ചാടി പലവഴി
കേരത്തിൽ നാടെന്തിനാ വേരു—
അറബികടലായ് മാറി അവളും
അവളുടെ മകൾ കേണകരഞ്ഞു
എന്തിന വേരു അവളും കേണ
ആരുടെ ക്രോധം ആരുടെ ഭാഹം
മാറി മതിയിന്തു വേരു
ആർത്തിയ പണ്ടിട്ടെള്ളായ മകൾ
കേണ്ട പലവക കാര്യങ്ങൾ
തണ്ടർ കഴിച്ചുവായ മഹാകളുത്തിൽ
മുങ്ങി ചത്തതു പാവങ്ങൾ
എന്നിട്ടും നിലക്കാസ്പാർത്തുത
വിണ്ണും വന്ന കൊടും വേന്തൽ
വെള്ളം വർദ്ദി ക്രോധം വർദ്ദി
ആളുകൾ പാഞ്ഞു പലവഴിയേ
പിന പാനത്തലേരോയായ മുറിവ്
ഉണങ്ങി വേന്തൽ വിള്ളുലിപ്പുട
വേന്തൽ വിള്ളുലിപ്പുടിനെങ്ങായോ
അഞ്ഞുവ വിണ്ണും ചൊരിയട്ട്

കൊഴിഞ്ഞു വീണ ഇല

ഞാൻ ഇവിടെ എത്തപെട്ടിട്ട് ഏഴ് വർഷം പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.നാല് മകളുടെ അമ്മയായ എന്നു അവർക്കിശ്ചാർ വേണ്ടാതായിരി കുന്നു.ഇന്ന് ഈ ഏകാന്തതയുടെ ഇതൾ മറിയാൻ ആ അമ്മയുടെ മകൾ.തന്റെ മകളെള്ളും കഴിഞ്ഞ് പോയ കാലത്തേയും അർത്ത് ആ അമ്മ ജനലാഡി പിടിച്ച് പുരത്തെക്ക് നോക്കി നിന്നു.ആസമയം പുരത്ത് ഒരു കാർ വന്ന് നിൽക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു.അതിൽ നിന്ന് ഒരു യുവാവ് പുരത്തിനും.കണ്ണാൽ തന്നെ കാരുകാരനാണുന്ന് തോന്തിക്കുന്ന വേഷം. അയാൾ ഓഫീസ് ദും ലക്ഷ്യം വെച്ച് നിങ്ങി.അരമൺിക്കുർ ശേഷം അയാൾകാരിനരികിലേക്ക് തിരിച്ച് വന്നു .എന്നിടയാൾ ആ കാരിൽ നിന്നും ഒരു സ്ഥിരൈ പുരത്തെക്ക് വലിച്ചിരിക്കി.അവർ വിശാരദ ഒരു മരത്തിനിലിൽ പിടിച്ച് നിന്നു.ആ യുവാവ് അവരുടെ ഒരു പിടിച്ച് വലിച്ച് ഓഫീസിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയി . അവർക്ക് ഇടം കിട്ടിയത് വോനിയമ്പയുടെ അടുത്തായിരുന്നു. വോനിയമ്പ അപ്രാഭം പുരത്ത് നോക്കിരിക്കുകയായിരുന്നു. പുതുതായി വന്ന ആ അമ്മ കുറെ നേരം കരഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞിച്ച് ഉണ്ണിപ്പോയി . ഒരുപാട് സമയം കഴിഞ്ഞ് അവർ ഉണ്ടുന്നു. അവർ വോനിയമ്പയോട് ഒന്ന് പുണ്ണിച്ചു.വോനിയമ്പ അവരോട് വിശേഷങ്ങൾ ചോദിച്ചുന്നാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ കാർത്തിക.എനിക്ക് നാല് മകൾ.ഒരു മകനും മൂന്ന് പെണ്ണുകളും.എന്റെ കുഴ്ച കാലത്തിന് എന്റെ രണ്ട് മകൾ കുറച്ച് കാലം മുമ്പ് മരിച്ച് പോയി.മുന്നാമതെത്താരാളെ വിവാഹം ചെയ്ത് അയച്ച.പിന്നിട് ഞാനും മകനും തനിച്ചായി.അന്ന് അവൻ പത്തിൽ പരിക്കൈയാൻ. എല്ലാ വിശയത്തിലും അവൻ കുഴ്ചിച്ച് ജയിച്ച്. എത്രതേതാളും ഞാനവനെ സ്നേഹിച്ചുവോ അതുതേതാളും അവനുനെ വെറുത്തു . എല്ലാ വിധ ചിത്ര തുട്ടു കെട്ടിലും അവൻ എർപ്പെട്ടു. കുള്ള് കടക്കച്ച് വന്ന അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു പേരിൽ അവൻ എന്ന അടിച്ചു.ഞാനെല്ലാം സഹിച്ചു.കുറിക്കൽ അവനും അവൻരും തുടക്കാക്കം വിട്ടിലേക്കു വന്നു.അവർത്തിൽ ഒരാളുടെ വിട്ടിൽ അസുവ ബാധിതനായ ഒരുപ്പാണായിരുന്നു.ഞാൻ അവനോട് അയാളുടെ വിശേഷം ചോദിച്ചു.അവൻ എല്ലാം പറഞ്ഞുകൂടിലും അത് കണ്ണിയുന്ന എന്റെ മകനും മറ്റുള്ളവർക്കും ദേശ്യം വന്നു. അന്നവൻ എന്നു ഒരുപാട് ഉപദ്രവിച്ചു.പിറേന്ന് അവൻ എന്നു ഇവിടെ കൊണ്ട് വന്നിട്ടും.അങ്ങനെയാണ് ഞാനിവിടെ എത്തിയത്. വണിയിൽ നിന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു ഇനി നി എന്നു തെടി വരുത്തു.അവർ ഇവിടെ വന്നിട്ട് ഒരാഴ്ചു പിന്നിട്ടും.ഇന്ന് ഞായറാഴ്ചു.അതിരാവിലെ ഗുഡ് സദനത്തിനു മുന്നിൽ ഒരു കാർ വന്നു നിന്നു .അതിൽ കാർത്തികയുടെ മകനായിരുന്നു.അയാൾ കാരിൽ നിന്നിനും അതിവേഗത്തിൽ ഓഫീസിലേക്ക് നടന്നു.അയാൾ ഓഫീസിൽ നിന്നു ഇന്നും ഗുഡ് സദന ധയാടക്കുമായി തന്റെ മറിയും ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.അവൻ കാർത്തികമയുടെ കാലിൽ വിണ്ണ് മാപ്രിന്ന് വിട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയി.പിറേ ഭിവസും അതിരാവിലെ അവൻ അമ്മയെ വിളിച്ചുണ്ടത്തി.പക്കേ അമ്മ ഉണ്ടന്നില്ലെ. കഴിഞ്ഞമാവുമെന്ന് കത്തി അവൻ കുറച്ച് നേരം തുടി കാരു.പന്ത്രണ്ട് മൺഡായിട്ടും ഉണ്ടാത്തത് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വിണ്ടും വിളിച്ചു.എത്രയായിട്ടും അമ്മ കണ്ട് തുറന്നില്ലെ.യെപ്പട്ട അവൻ അടുത്തുള്ള ദോക്കരെ വിളിച്ച് കൊണ്ട് വന്നു.അവസാനം ആ യാമാർത്ത്യും അവൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.അവവൻരും അമ്മ അവനെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു.അപ്രാഭം അവൻ സകടം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ഇരുന്ന് പൊട്ടികരണ്ടു.അവൻ ഒരാഴ്ചു കൊണ്ട് ചെയ്ത പാപങ്ങളോടുത്ത് വിണ്ടും തേങ്ങിക്കൊണ്ടെയിരുന്നു.

ശ്രദ്ധ

ജലം ശാപമായ് മാറിയപ്പോൾ

ജലം കൊണ്ടാഴത്തിൽ മുൻവേൽപ്പിച്ച പ്രളയമേ...

നിന്നക്കിനിയും ഒട്ടഞ്ഞവാനായിപ്പേണ്ട നിശ്വലം

മാനവരാശിയുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണിപ്പേണ്ട

മഴയായ് പതിച്ചതിനെന്തിനും നി...

കൗലൂതി കള്ളും തിഖ്യാലയായ് നി വന്ന
മരണങ്ങളായിരും പതിനായിരുമായ്
കൊടും കാട്ടിന്ത്രീ വേഗതയിൽ വന്ന നി തൈങ്ങളെ
തള്ളിത്തിന്തള്ളിത്തി ഒട്ടക്കിയിപ്പേണ്ട

ജീവനിൽ തുടക്കന ശ്വാസത്തിനിനും നി

മരണമാം ശിക്ഷകൾ നൽകിയിപ്പേണ്ട...മരണച്ചുന

മരണമാം ശിക്ഷകൾ നൽകിയിപ്പേണ്ട

പുഴകൾ നിറങ്ങു...കരകൾ കവിഞ്ഞ

ങ്ങ തുള്ളി ജീവനായ് പിടയുന്ന തൈങ്ങൾ

പിടയുന്ന ദൈവത്തിന് മകൾ തൈങ്ങൾ

ഒട്ടവിൽ രക്ഷകരായ് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ വന്ന

ജീവൻ ദാനമായ് നൽകിയപ്പോൾ

കടിലുകൾക്കായി കരണ്ട തൈങ്ങളെ നോക്കി
മനസ്സിതവും പുകി നി നിന്നതപ്പേണ്ട...
എത്തിച്ചിട്ടിക്കുവാത്ത കൈകളാൽ
നിന്തിനിന്തിയുള്ളിക്കുന്ന തൈങ്ങൾ
പ്രളയത്തിൽ കാവിന്യും നീക്കാനാവാതെ
ലോകത്തിന്റെപുനസ്ഥിക്കായ് തൈങ്ങളോ-
തമിച്ച് കൈകോർത്ത് മുന്നോറുന്ന
തൈങ്ങൾ ഒത്തമിച്ച് കൈകോർത്ത്
മുന്നോറുന്ന...

അച്ചുവിന്റെ പിറന്നാൾ സമ്മാനം

ങ്ങ കട്ടംബത്തിലെ കട്ടിയായിരുന്ന അമ്മ.അവർക്ക് അച്ചുനം അമ്മയും രണ്ട് അനിയത്തിമാരുണ്ട്.അവർ വളരെ സന്തോഷത്തോടെയായിരുന്ന ജീവിച്ചിരുന്നത്.അമ്മ പത്താം ക്ലാസിലാണ് പരിഞ്ഞന്ത്.അവളുടെ വലിയ അനജത്തി അനവിന് ആറ് വയസ്സും ചെറിയ അനജത്തി അച്ചുവിന് രണ്ട് വയസ്സുമാണ്.ഒരിക്കൽ അമ്മവിന്റെ അച്ചുനം ഒരു ചിത്ര കട്ടുകൈട്ടിൽ അകപ്പെട്ടു. എന്നം പാതി രാത്രിയായേ വരു.അതും മധ്യപിച്ച്. അച്ചുനം വന്നാൽ അമ്മ കട്ടിക്കൈള്ളും ഒളിപ്പിക്കും.കാരണം അച്ചുനം അവരെ മർയിക്കും . അച്ചുനം അമ്മയെ വല്ലുതെ വേദനിപിക്കുമായിരുന്ന.എന്നം അച്ചുനം അമ്മയെ അടിക്കും.എന്തിനും ഏതുനും വഴക്കും പറയും.അമ്മ എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു.ഒരിക്കൽ അച്ചുനം മധ്യപിച്ച് അമ്മയുടെ നെഞ്ചിൽ പലക കൊണ്ട് അടിച്ചു.പിറുന്ന് കണ്ണത് അമ്മയുടെ ജടമാണ്.അതോടെ അച്ചുനം കാണാതായി.അമ്മവിന് വളരെ സുകമായി.അവർ സുർ നിർത്തിയിട്ട് അച്ചുനം വിട്ടിലെ കുപ്പിന് മുതലാളിയുടെ വിട്ടിൽ പണിക്കു പോയി.അദ്ദേഹം അറു പിത്രക്കനായിരുന്ന.പണിയെടുപ്പിക്കാൻ മിട്ട മിട്ടക്കനും.പെപന കൊടുക്കാൻ അറു പിത്രക്കനും.അവർ അമ്മവിനെ കൊണ്ട് കരിനമായി പണിയെടുപ്പിച്ചു.ങ്ങ തിവസം തുലി വെറും അൻപതു ത്രഞ്ച ചിലപ്പോൾ പെപന കൊടുക്കും ചിലപ്പോൾ കൊടുക്കുകയില്ല.വെറും അൻപതു ത്രഞ്ച കൊണ്ട് വിട്ടിലേക്ക് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾക്ക് തികയുകയുമില്ല.ങ്ങ തിവസം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഒന്നാമില്ലെന്തെ വയറു നിറച്ച് പച്ചവെള്ളം കടിച്ചുവരും ഉറങ്ങി പാതി രാത്രിയാപ്പോൾ അച്ചു എഴുന്നേറ്റ് അമ്മവിനോട് പറഞ്ഞു:ചേച്ചി എന്നിക്ക് വിശക്കനാ.അമ്മ അച്ചുവിനേയും മടിയിലിരുത്തി ചുമരിൽ ചാർഡിരുന്ന അവർ തന്റെ അച്ചുനമ്മാരുത്തുള്ള ആ നല്ല കാലം ഓരിത്തു. അങ്ങനെ നേരും വെള്ളപിച്ചു.അച്ചുവിനെ അവിടെ കിടത്തിയിട്ട് അടുക്കൈളിലേക്ക് പോയി തിക്കന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇന്ന് ഭക്ഷണം വെക്കാൻ ഒന്നാമില്ലെന്നോരത്തു.അപ്പോൾ അച്ചുവും അനവും എണ്ണീറ്റു വന്ന.അമ്മ അച്ചുവിനേയും അനവിനെയും വാരിയെടുത്ത് വിട്ടിരു വരാന്തയിൽ ഇരുന്ന.അപ്പോഴാണ് അച്ചുവിന്റെ പിറന്നാളാണെന്നു് അമ്മവിന് ഓർമ്മ വന്നത്.അവർ പൊട്ടിക്കരണ്ണു.അപ്പോഴാണ് താടി വെച്ച അവിടേക്കു വന്നതു.അച്ചുനം...നമ്മുടെ അച്ചുനം... അന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.അച്ചുനം അച്ചുവിനു പിറന്നാൾ സമ്മാനമായിരുന്നു.....

പിടയും മനസ്സിനുടമയുടെ അവസ്ഥ

നിലാവുപെയുന്ന രാത്രിയിൽ ഞാനേന്തര
സ്വപ്നമാം രാവിനെ തലോടിട്ടുനോൾ
ഓർത്തില്ല ഞാനേന്തരു ദുർവിധിപേര്
എന്നിൽനിന്നുകല്പന് ഉൾക്കൊഴു
ചുവന്നതുടങ്ങ തിശോളവിനെന്ന്
പുത്രപ്രഭാതത്തിൽ ഉദിച്ചയർന്ന
എൻ നെഞ്ചിടത്തിൽ
ഉത്തിക്കെന്നപ്പു കനല്ലുപോർമ്മാൻ
കല്ലിനസമാനമായി എൻ എദയം
ഗോരമാം പ്രളയമെല്ലാം തകരുളു
എൻ നെഞ്ചിനെ മുൻപുചൊല്ലാക്കിമാറിട്ടുന്ന
ഓർക്കനാ ഞാനാ ദുർഗ്ഗാഡാത്രി
നിറുന്ന നെഞ്ചുമായ് മലയാളനാട്ടി
നോടെപ്പം എതിരേറു എൻ ദുർവിനിയോഗം
തൃജാതെ തകരാതെ ദുർവിധിരെ
ശപിക്കാൻ മറന്ന എൻ മനസ്സുാട
എതിരേറു ഞാനേന്തരണ്ടി ജീവിതത്തെ
നിൻ പുകയുന്ന മനസ്സുാട മാനപ്പ
ക്കെലം പേറും മഹാദുരിതം
രാവിനിടവേയിൽ പുണ്യമാം ജലം
തീക്കന്തി പോലെ പോള്ളുന്ന
മനസ്സിനെ ആഴിയുലച്ച മഹാദുരിന്തം
കാവ്യ ഭാവന പോലും എഴുതാൻ
മടിക്കനാ മോക്ഷം ലഭക്കാത്ത
മഹാദുരിന്തം പ്രളയദുരിന്തം
ജലംകൊണ്ട് മുനിവോറിഷ്ടുത്തിൽ
പെട്ടുപോം എൻ അവസ്ഥ അതിഭികരം

മീനവിന്റ് പ്രതികാരം

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ മീന എന്ന പേരുള്ള ഒരു സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. പാവപ്പട്ട ഒരു കട്ടംബമായിരുന്നുഅവരുടെത്. പാൽ വിറ്റായിരുന്നു അവർ ഓരോ ദിവസവും കഴിച്ചു തുടിയിരുന്നത്. മനോഹരമായ ഒരു കണ്ണു ഗ്രാമത്ത് അവർ സുവാമായി ജീവിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ അവർ ചന്തയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ പോകുന്ന വഴിയിൽ അവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച കാണാനിടയായി. അവളുടെ കണ്ണനീറ നിറഞ്ഞതാഴ്ക്കി. അവരെ വേദനിപ്പിച്ചു ആ കാഴ്ച എന്നാണെന്നുമോ? അവളുടെ പ്രായത്തിലുള്ള കുറാ കുട്ടികൾ മലവിണ്ടുണ്ടായി വഴിയിൽക്കിൻ്റെ കിടന്ന് ഒരു കൈശണിയിന്തിന് വേണ്ടി യാചിക്കുകയാണ്. അവൾ അവരുടെ ചെന്ന. എന്നിട് അവരോട് പറഞ്ഞു : എന്തെ തുടരു വരു എന്നാൻ കൈശണം തരാം. അപ്പോൾ കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു : അതു വേണ്ട. അപ്പോൾ മീന അവരോട് ചോദിച്ചു : നിങ്ങൾ എന്നാണ് വേണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ത്. അപ്പോൾ കുട്ടികൾ മീനവിനോട് യേരുത്താടുന്ന പറഞ്ഞു : എന്നുള്ളടു യജമാന്മാർ ഭിക്രവാദികളാണ്. അവരുടെയൊരു ഖത്തിഞ്ഞാൽ എന്നുള്ള കൊന്ന കുള്യും. അപ്പോൾ മീന അവരോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അച്ചുരം അമധ്യം എല്ലാം എവിടെ. അപ്പോൾ ആ കുട്ടികൾ വളരെ സുകടത്തോടു പറഞ്ഞു : എന്നുള്ള ആ ഭിക്രവാദികൾ മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തൃക്കൊണ്ടുവന്നതാണ് : ഇതു കേടുപ്പോൾ മീന സുകടത്തോടു നടന്ന നീങ്ങി. അ വർഷ ചന്തയിൽ നിന്നും വിട്ടിയിൽ നിന്നും തുടങ്ങിയ ഏല്ലാ സമയത്തും അവർ ആ കുട്ടികളെ ഓർത്തം ദുഡിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. ഭിക്രവാദികളോട് അവളുടെ മനസ്സിൽ പക വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടെയിരുന്നു. അങ്ങനെ വർഷങ്ങൾ കടന്ന പോയി. അതോടോപം ഭിക്രവാദത്തോടുള്ള അവളുടെ പകയും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടെയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ ഒരു ഒരു വഴിയിലുടെ നടക്കഭോൾ എത്താരം ഭിക്രവാദികൾ അവളുടെ മുമ്പിലേക്ക് വരികയുണ്ടായി. അവരുടെ ഉപകരണങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ മീന സറ നടരായി. അധികം വൈകാരതെ അവർ ബോധം കുട്ടി. ആളുകൾ അവരെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിച്ചു. ദിവസങ്ങളുണ്ടെന്ന കടന്ന പോയി. മീനവിന് ബോധം തിരിച്ചു കിട്ടി. പെട്ടുനാം അവർ പൊട്ടി കരഞ്ഞു. കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ കണ്ണുകളിൽ പ്രതികാരത്തിൽ ജൂല കത്തുനാണായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഭിക്രവാദത്തിനെതിരെ പോരാടി. അവർ എത്ര പരിഗ്രമിച്ചിട്ടും നേരം നടന്നില്ല. അവർ വിണ്ടും പരിഗ്രമിച്ചു കൊണ്ടെയിരുന്നു. അവസാനം അവളുടെ പരിഗ്രമത്തിനു ഫലം കണ്ണു. അവർ പുർണ്ണമായും വിജയിക്കുകയും ഭിക്രവാദത്തിന് അടിക്കളായ ഓരോത്തത്തരെയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് കാരണമായി ഗവർണ്ണമന്റെ അവർക്ക് വിട്ട വെച്ചു കൊടുത്തു. ശേഷം അവർ സുവാമായി ജീവിച്ചു

ഞാനിവിടയുണ്ട്

അനൈതികതെ ഞാനി ഭൂമി
ഇല്ലായിരുന്നില്ല അനൈൻ ലോകം
പച്ചപ്പല്ലാം കണ്ണ കളിർത്തു
മാറിടമല്ലാം നിരന്തരാഴുകി
ജീവിതം സുവകരം
മണിഗ്രേ മനവും
കനിനരെ ചാൽപ്പതയും
എല്ലാം ഇന്നൊർമ്മകൾ
ഇനൈൻ മാറിടം വററിവരണ്ട്
പച്ചപ്പല്ലാം മൺമറഞ്ഞു
എക്കില്ലും ഞാനി ഭൂമി
ഇനിവിടയുണ്ടൻ വിണ്ണിൽ !

പ്രതികാരം

"അമു എഴുന്നേൻക്ക് അമ പാൽ കാച്ചി വെച്ചിട്ടുണ്ട്".അമ അടക്കലൈറിൽ നിന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ കണ്ണ് തിരക്കി എഴുന്നേറ്റു. നല്ല ദോശയുടെ മണം. അവർ സ്വയം പറഞ്ഞു. അവർ വേഗം എണ്ണിറ്റ് പല്ല് തേച്ചു് കളിച്ചു് മണ്ണ പുള്ളിയുള്ള ഉട്ടപ്പ് യിൽച്ചു് അടക്കലൈറിൽ പോയി. അമ അമധ്യദ അടക്കക്കര പോയി. അമ അവർക്ക് രണ്ട് ദോശയും പമ്പയും കൊടുത്തു. അവർ അത് കഴിച്ചു്. അമ പറഞ്ഞു അമു ഇന്ന് ടൃഷ്ണൻ ഉണ്ടല്ലോ വേഗം പൊഞ്ഞോ. അവർ ബുദ്ധമെടുത്തു പുറപ്പട്ട. അവർക്ക് വളരെ അധികം ദുഃഖരമായ ദിവസമാണ് അവളുടെ അച്ചുൻ മരിച്ചിട്ട് ഇന്നേക്ക് മുന്ന കൊല്ലും തികയുന്ന അവർക്ക് അഞ്ചു വയസ്സുള്ളപോഴാണ് അച്ചുൻ മരിച്ചത്. അവർ പെട്ടുന്ന് തന്നെ ടൃഷ്ണിൽ എന്തി. എല്ലാവർക്കും മണ്ണപുള്ളി യുട്ടപ്പ് വളരെ അധികം ഇഷ്ടകമായി. എല്ലാവരും ചോദിച്ചു് ആർ വാങ്ങി തന്നെ ഈ ഉട്ടപ്പ്. അവർ കുന്നം മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചുൻ മരിച്ചു ദിവസം അച്ചുൻ വാങ്ങി തന്നെ വസ്തു ധരിക്കാണ് അവർക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടകം. മാപ്പ് വന്നു. മാപ്പിന്റെ കയ്യിൽ ഇന്ന് ചുരുക്കി ഉണ്ട്. അവർ ആകെ പേടിച്ചു്. അവർ ഒന്നം പരിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നലെ പരിച്ചു വരാൻ പറഞ്ഞതായിരുന്നു. ചോദ്യം ചോദിക്കമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർ മെല്ലു ബുദ്ധ തുറന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം വായിച്ചു നോക്കി. സർ ചോദ്യം ചോദിച്ചു് തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ ചോദ്യം അവളോടായിരുന്നു. കാരണം അവളുടെ അച്ചുന്റെ ഉറ്റ ചെണ്ണാതിയും അച്ചുന്റെ കൊലപാതകിയും സർ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ അമുവിനെ കുടക്കണമെന്നു് സാറിന് വാശിയായിരുന്നു. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാണാനു് ആദ്യം ആകും ദേഹം പേടുന്നു. പിന്നെ ആ പേരി മാറി. സാറിന്റെ ചോദ്യത്തിന് അവർക്ക് പെട്ടുന്ന് ഉത്തരം കിട്ടി. കൂനിൽ അവളെയും കൂടി മുപ്പത്തിനാല് കൂടികളാണ് ഉള്ളത്. ഇന്ന് എട്ട് കൂടികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അമുവിനല്ലാതെ ആർക്കും ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കിട്ടിയില്ല. സാർ മിശ്ചു നിന്നു. അവർക്കുല്ലാവർക്കു് ചുട്ട അടി കിട്ടി. കന്ന കഴിഞ്ഞു കൂന്ന് വിട്ടു. അവർ വിട്ടിലെത്തി. അമ അവർക്ക് ചോറി കൊടുത്തു. അവർ അത് പെട്ടുന്ന് കഴിച്ചു്. അവർ കൈ കുട്ടി കിടന്നാറാണ്. അവർ ഉണ്ടന്നത് ഒരു കരച്ചിൽ കേടുണ്ട്. അവർ പെട്ടുന്ന് അമധ്യദ അടക്കത്തോളു് പോയി. ചുറ്റും ബന്ധുകൾ. അവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. അവർ കരഞ്ഞു തുടങ്ങി. അമധ്യദ അടക്കത്തെ ചെന്നാഡുശാർ അമ ചോരയിൽ മുങ്ങികളിച്ചിരുന്നു. അപേശാർ തന്നെ അമധ്യ കൊന്നതാരാണെന്നു് അവർക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു. അവളുടെ കരഞ്ഞു കലഞ്ഞിയ കണ്ണകളിൽ പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്വാല കത്തുന്നാണായിരുന്നു. അവളുടെ അമധ്യ കൊന്നത് അവളുടെ പിട് കഴിഞ്ഞു എട്ട് പിട് കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു വിശ്വാസ് അവയും അവയുടെ മകനം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ വുദം എന്തെ പറഞ്ഞാലും ആ മകൻ ചെയ്യും. ആ വുദക്ക് അമുവിനേയും അവളുടെ അമധ്യയും ഇഷ്ടമല്ല. കാരണം. അവളുടെ അമ ആ വിട്ടിലേക്ക് പണിയിട്ടുകാൻ പോകുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവളുടെ അമ പാഠിയായതിനാൽ അവയുടെ വിട്ടിലേക്ക് പോയില്ല അന്ന് ആ വുദക്ക് ഒരു കല്പ്യാണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ വരാത്തത് കാരണം ആ വുദക്ക് കല്പ്യാണത്തിന് പോകാൻ പറ്റിയില്ല. അതിന്റെ പ്രതികാരം തിർക്കാനാണ് അവരിൽ ചെയ്യും. അവളുടെ അമ ഇടക്കിടക്കും പറയുമായിരുന്നു ഞാൻ ഇന്ന് അധിക കാലം ജീവിക്കില്ല നിന്നുക് കഴിയാനുള്ള പണം ഞാൻ നമ്മുടെ പറവിൽ ഭരണിയിലാക്കി അടച്ചു കഴിച്ചിൽ മുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ തൊട്ടുടരുന്നതായി ഒരു അശോക മരവും അടുത്ത ഭാഗത്തു ചെന്നു മരവും അതിന്റെ തൊട്ടുടരുന്നത് ഒരു മാവ് വള്ളുന്നുണ്ട് അതിന്റെ നാട്ടവിലായാണ് സ്വർണ്ണം വെച്ചിട്ടുള്ളത് ആ മരങ്ങൾ വളർന്നാൽ നിന്നുക് അതെടുക്കാൻ പറ്റു കാരണം. അതിലുണ്ടാകുന്ന ലുലകളിൽ ഒരു സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ക്ഷണം കാണാം അതാണ് നീ എടുക്കേണ്ടത്. അത് നീ എടുത്ത് കടയിൽ കൊണ്ട് പോയി വിർക്കിത്തു. അത് നിന്നുക്കല്ലുന്നതെ ആർക്കും കാണാൻ കഴിയില്ല. അത് എന്തെ ചെയ്യുന്നും എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം അത് മുപ്പത്തിനാല് ദിവസം വെള്ളുന്നതിൽ മതി. ഇതൊക്കെ അമ പറയും അവർക്ക് വളരെ അധികം ദുഃഖമായി. അവർ ആകെ കരഞ്ഞു. അവളുടെ അമാവാസം അമധ്യയും അവരുടെ അവരിൽ മകളില്ലാത്തതിനാൽ വളരെ സ്വന്നേഹത്തോടെയായിരുന്നു അവരുടെ അവരുടെ മുകളിലുണ്ടുണ്ട് വയസ്സായി. അവർ അമ പറഞ്ഞത് ഓർത്തു അവർ ആ മരത്തിന്റെ ചെന്നാഡുശാർ അതിൽ സ്വർണ്ണ ക്ഷേഖം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ വെള്ളുന്നതിലിട്ടു്. മുപ്പത്തിനാല് ദിവസം പെട്ടുന്ന് കടന്ന് പോയി. അവർ അത് വിട് ഒരു ദിവസിലുംചു. അപേശാണാണ് അവർ അനിന്നത്ത്, തന്റെ അമധ്യ കൊന്ന ആൾ മരിച്ചിട്ടില്ല. അവർ പ്രതികാരത്തിന്റെ കണ്ണന്നു എന്തിനും ഒരു ദിവസം രാത്രി ശക്തമായ കാറ്റ് അടിച്ചു വിശ്രാം. അവർ ആ വുദയുടെ വിട്ടിലേക്ക് പോകും. അവർ ആ വുദയുടെ വിട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ആകെ ഇടക്കാണ് കാരണം. അവളുടെ കയ്യിലുണ്ടാകുന്ന അവരിൽ മോതിരം അവർ പോകുന്നുണ്ട് വഴി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു അത് അതിന്റെ പ്രേത്യേകതയാണ്. അങ്ങനെ അവരെ കൊന്ന അവളുടെ അമധ്യയും അച്ചുനും മരിച്ചു് ആ മാസം ആ ദിവസം വർഷം മാറിയെന്നുള്ളൂ....

ജീവിതം

സുവ ദ്രഃവ സന്ദേഹത്താൽ
പുർണ്ണമി ജീവിതം
ഈ ജീവിതയാഗ്ര
നീങ്ങുന്ന എന്നേക്കും
ങ്ങ യുഗത്തിൽ സന്തതി
മരുഭൂത യുഗത്തിൻ സാക്ഷിയാക്കുന്ന
അങ്ങനെ ജീവിതമെന്ന തോണി
തുഴയില്ലാതലയുന്ന
എന്നോട്..... മഹമം
എത്ര നാൾപ്രകാന്തത
ബന്ധങ്ങൾ ബന്ധങ്ങൾ
പിരിയാ ബന്ധവുമായി
എത്ര നാളിലും
മധുരവും കയപ്പും
പുർണ്ണമി ജീവിതം
നിത്യമല്ലി സന്ദേഹവും
സകടവും

കരണ്ടു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുടെ സർവ്വജ്ഞം

അവളുടെ കരണ്ടു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളിൽ പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്യാല കരുതുന്നത് കാണാമായിരുന്നു മലിനൗണങ്ങിയതിന് കാരണമെന്തായിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചിന്നി അവർ ഇരുന്നു. കണ്ണുകൾ തുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ മലിനൗണങ്ങിയത് അവർക്ക് കാണാനായി പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്യാലകളുടെ പ്രതികാരത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ അതുകൊരുണ്ട് പണ്ട് പണ്ട് അവളുടെ കരണ്ടുകലങ്ങിയ കണ്ണുകളുടെ പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്യാലകളുടെ അവളുടുകൾ അതു സ്വപ്ന തന്നലായി അതു കാരണം അവർക്ക് അതു കാണാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ജ്യകത്തുന്നത് അവർക്ക് അതുകൊരും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മലിനൗണങ്ങിയത് പോലും കാണാനായില്ല. അവർ കണ്ണുകൾ ചിമാനായി. അവർ ചിമിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കമ അവർ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല.

അതുകൊരും സുഗന്ധമായിരുന്നു അവർക്ക് പണ്ഡത്തെ കമകൾ കാണുമ്പോൾ സകടംവരുന്നു. പണ്ട് കാലത്തെ ഒരു കൂടി അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്ന അവർ ആ കൂട്ടിയോട് ചോദിച്ചു കരീ കാരുജ്ഞൾ പറഞ്ഞു അവളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് ആ കൂട്ടിയും അതുകേട്ട് കരച്ചിൽ തുടങ്ങി. അവർ ചോദിച്ചു നി എന്തിനാണ് കരയുന്നത്. നിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടിട്ടാണ്. അതു കൊണ്ട് എന്നിക്കും സകടം വന്നു. അപോൾ താനും കരണ്ടു. അതാണ് അപോൾ അവർ പറഞ്ഞു താനും കരച്ചിൽ നിർത്തുകയാണ് നീയും കരച്ചിൽ നിർത്തുകയാണ് അവളുടെ സ്വപ്നം. എന്തിനാണ് നി കരണ്ടത്തെ എന്നിക്കും പണ്ഡത്തെ കരണ്ടുകലങ്ങിയ കണ്ണുകളുടെ സ്വപ്നം. ആലോചിച്ചിട്ടാണ് താനും കരണ്ടത്തെ അപോൾ എന്നിക്കും സംഗടംവരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരുന്നു. സംഗടം ഒക്കെ ഇപ്പോൾ മാറി ഇപ്പോൾ എന്നിക്കും സന്തോഷമായി കൂടി അതു ഭാഗ്യം അവളോട് പറഞ്ഞു ഇപ്പോൾ നിന്നുക്കും സന്തോഷമായിലെ ഇപ്പോൾ എന്നിക്കും സന്തോഷമായി ഭാഗ്യവുമായി ഇപ്പോൾ എന്നിക്കും ഒരു വിട് കയറ്റി പോകണം എന്നാണ്. ആത്രുഹം അ കൂടി പറഞ്ഞു അതേ താനും ഉണ്ട്. നമ്മക്ക് രണ്ട് പേരിക്കും ഒരു വിട് കയറ്റാം എന്നിട് നമ്മക്ക് രണ്ട് പേരിക്കും അ വിട്ടിൽ താമസിക്കാം. നമ്മുടെ പുല്ലേശ്വരത്തെ വിട് പൊളിച്ചിട്ടാം എന്നിട് പുതിയ വിട്ടാൽ താമസിക്കാം. നമ്മക്ക് സാധനങ്ങളെല്ലാം താനും വാങ്ങാം കൂടി അതെ താനും കൂടാം സാധനം വാങ്ങാൻ. നമ്മക്ക് ഇനി പുതിവിട് പൊളിക്കാം. പുതിവിട് പൊളിച്ചു. പുതിയ വിട്ടിൽ കയറി അ കൂട്ടിയും അവളും വലിയ ആളുകളായി അവർ തമിൽ പറഞ്ഞു. എല്ലാ പണികളും നിർത്താം. നമ്മക്ക് ഇനി നാശൈ പണി എടുക്കാം ഇപ്പോൾ നിറുത്താം. ഇതോടെ കമ അവസാനിച്ചു രണ്ടാള്ളും പോലെ സുഗിച്ച് പുതച്ച് ഹാനിട്ട് ഉണ്ടുണ്ട്. ഇത് ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. കരണ്ടു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുടെ സ്വപ്നം

മുറിവുകൾ

കാവ്യഭംഗിയിനെഴുതാത്ത പ്രളയം
പ്രണയമായി എഴുതുന ദുരന്നം
വിക്രതമായി നോക്കിയെനെ തലോടി
തന്നെനിക്ക് മരണമാം സുഖം
പാടുന കവികൾ തൻ പാടിലില്ല
എഴുതേതഴുതുന തുലികത്തുനിലില്ല
കാസ്തിൽ മാത്രം തിങ്ങി നീറയുന ഗ്രന്ഥം
പ്രളയം മരണമാക്കന ശബ്ദം
തത്ത്വദലം മുറിവേറ്റതെൻ മനസിലില്ല
മാറുന മലയാളനാടിന്റെ നടുമുറ്റമൊന്നിൽ
മുറിവിന്റെയാഴം ചെറുതുമല്ല ചെറുതു
നിൽക്കാനിനി മനഷ്യനില്ല.
പ്രകൃതിതൻ നിതി ന്യായപിംത്തിൻ
മുൻപിൽ മാച്ചില്ല മനഷ്യന് ശിക്ഷമാത്രം
പാഴാക്കിയ ഒരു തുള്ളി ജലത്തിന്
പകരമായി വന്ന പലതുള്ളികൾ
മനഷ്യനേരെ മരണമായി മുറിയം
കത്തിയെരിയുന വിറക് കൊള്ളികൾ പോലെ
മരത്തിൽ നിന്നിടരുന തുലകളില്ല ശാവകൾ
പോലെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നാടലെടുക്കുന
ജലം അടിച്ചുയരുന മനഷ്യനേരെ
ഒഴുക്കനിതാ മനഷ്യമാലിന്യം മനഷ്യ
മനസ്സിൽ നിന്നാം മാനവലോകത്തുനിനാം
ഇനിഉണ്ടാക്കമോ മനഷ്യനേരെ അരിവാളുറ്റ
മുറിവുകൾ പ്രകൃതിതൻ കരമൊന്നിൽ നിന്ന്
ഇനിയും നോക്കമോ രക്തം പുരണ്ടക്കണ്ണകൾ
പ്രകൃതിയാം അമ്മതൻ മക്കളെ.

ശ്രദ്ധം